

Войната съ Шведи ти се свършила съ признане то на Велико-княжество-Финляндско (1809), а съ Турци ти съ добиване то на Бесарабия (1812). Въ същто то връме Руси ти призели Кавказъ, въ Грузия (Георгия). Въ царование то на Александра I прочути руски писателе били Карамзинъ, който написалъ руска История, и Пушкинъ, велики поетъ. Следъ смъртъта на царь Александра седицъль по-малкий му братъ *Николай I*, който царовалъ 30 години (1825—1855) и оставилъ на престолъ тъ синъ тъ си *Александра II*, който царова за слава и честь на всичко то словънство до 1881 год.

ЛЪТОБРОЕНИЕ НА НАЙ-НОВИТИ СЪБИТИЯ.

1820. Въ Испания се побуни войската, та накара Фердинанда VII да се закълне, че ще припознае конституцията на кортеси ти отъ 1812 год. (която Фердинандъ вдигна, кога седна на испанский престолъ). Въ Америка на онова връме вдигнаха глава испанскити заселишта и си нагласиха свободни народоправления (Боливия, Перу, Мексика и др.).

Въ Неаполь, като въ Испания, вдигнаха глава и накараха Фердинанда IV да имъ даде конституция.

1821. Войската се побуни въ Пиемонтъ и искаше конституция, като Испания и Неаполь. Европейскити царе (членове ти на Свещенният съюзъ) се събраха на сборъ въ Лайбахъ и отредиха да иде австрийска войска въ Неаполь и Пиемонтъ да намъсти първо то имъ правление.

Гръци ти вдигнаха глава среща Турци ти. Бразилия се отдѣли отъ Португалия и се нагласи особна държава.

1822. Царе ти се събраха на сборъ въ Верона, та отредиха да иде французска войска следъ една година въ Испания да махне конституцията и да намъсти напрѣдно то правление.